

BR MICHEL VANDER BRACHT
geboren te Appelterre-Eichem op 17 juni 1931
overleden te Oostakker
op 24 juli 2018

Op 19 maart 1951 komt Michel toe bij de Broeders van O.-L.-Vrouw van Lourdes te Oostakker. Enkele maanden later, op 21 juni 1951, ontvangt hij het kloosterkleed en de naam Eligius. Hij is dan 20 jaar. Na twee jaar noviciaat spreekt hij op 21 juni 1953 de eerste geloften uit.

Zijn overheid heeft plannen om hem in te schakelen in het verplegingswerk te Luik. Michel verhuist naar Nederland en hij doorloopt van 1953 tot 1957 de opleiding in het psychiatrisch centrum Sint-Willibrordus te Heiloo, dat onder de kundige leiding van de Nederlandse medebroeders staat. Hij behaalt het Diploma Verpleging B, maar voor erkenning door de Belgische Staat moet hij eerst nog de Hogere School voor Verpleegsters Monitrices te Leuven volgen.

Met deze opleidingen achter de rug stuurt zijn overste hem naar Luik, waar hij samen met enkele medebroeders de verpleging in het psychiatrisch centrum La Volière op zich neemt. De periode Luik sluit hij af in 1967.

Na een jaar in Oostakker volgt een nieuwe periode van totale inzet nabij Ronse. Ook in 1968 vertrekken de laatste broeders uit Luik en zij beginnen een nieuw project te Heynsdaele. Br. Michel sluit zich terug bij hen aan. In het Provinciaal Instituut Heynsdaele richt het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen een school en internaat op voor jongeren met karaktermoeilijkheden. De broeders nemen van 1968 tot 2000 de dagelijkse leiding en begeleiding op zich. Michel heeft de handen vol als verpleegkundige, leraar en opvoeder. De broeders vormen een convent, en Michel is van 1971 tot 1977 de overste. Het werk van de broeders krijgt veel waardering: in april 1981 bezoeken koning Boudewijn en koningin Fabiola het instituut. In 2000 nemen de broeders afscheid van Heynsdaele en Michel verhuist naar het convent te Ronse, de bakermat van de congregatie. Naast de vele activiteiten die hij vanuit zijn convent zal aanpakken, wordt hij ook hier conventsoverste van 2005 tot de opheffing ervan in 2011.

Als gepensioneerde blijft br. Michel actief betrokken bij het wel en wee van de hele congregatie: overste, lid van meerdere kapittels. Daarnaast maakt hij tijd voor zijn hobby's. Als lid van een filmclub te Ronse werkt Michel mee aan filmprojecten, o.a. over Glorieux. Er is de jaarlijkse trip naar Portugal waar hij een tijdje als vrijwillige medewerker helpt in het centrum 'Calvario de Beire'. Vanuit dit centrum leiden diocesane priesters de projecten in de geest van de stichter Padre de Aguiar.

Heel veel tijd besteedt hij als vrijwilliger in de palliatieve afdeling van de kliniek van de Zusters van Barmhartigheid. Br. Michel heeft zich een visie gevormd over deze wijze van omgaan met lijden en dood. Zijn motief om hier te werken is: hulp aanbieden tegen onmacht. In de stadskrant 'de Ronsenaar' van 1996 zegt br. Michel: "De dood aanvaardbaar maken, hulp bieden door het creëren van de ideale atmosfeer en zo de mensen vertrouwd maken met het Grote Afscheid."

Na de opheffing van het convent te Ronse verhuist hij samen met de overige huisgenoten in november 2011 naar het broederhuis te Oostakker, waar hij van een mooie tijd geniet.

De laatste jaren kenmerkten zich door een gestage achteruitgang van zijn levenskwaliteit. Michel werd steeds meer afhankelijk van de hulp van zijn omgeving. Interactie was er nauwelijks. Hij onderging deze beproeving, voor zover we kunnen weten, met opgeheven hoofd.

Hij ligt begraven op de kloosterbegraafplaats te Oostakker (Sint-Jozefstraat 1A).

Hij ruste in vrede.